

9) Wreszcie Sąd błędnie oddalił argumenty wnoszącego odwołanie, że naruszono jego prawo własności oraz że rozporządzenie jest nieuzasadnione i nieproporcjonalne w zakresie, w jakim do niego się stosuje.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar, uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 817/2006 (Dz.U. L 66, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-380/10)

(2010/C 260/16)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Nyberg, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie uchwalając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/2/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) lub w każdym razie nie informując o tym Komisji, Republika Finlandii uchybiła w odniesieniu do prowincji Åland zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do implementacji dyrektywy upłynął w dniu 14 maja 2009 r.

(¹) Dz. U. 2007 L 108, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 6 sierpnia 2010 r. — J. McB. przeciwko L. E.

(Sprawa C-400/10)

(2010/C 260/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court, Irlandia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. McB.

Strona pozwana: L. E.

Pytania prejudycjalne

Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 (¹) z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (²), interpretowane zgodnie z art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub w inny sposób, zakazuje państwu członkowskiemu ustanowienia prawnego wymogu, że ojciec dziecka niepozostający w związku małżeńskim z matką dziecka musi uzyskać orzeczenie właściwego sądu przyznające mu pieczę nad dzieckiem, aby mógł zostać uznany za osobę posiadającą prawo do »pieczy nad dzieckiem«, którego naruszenie czyni uprowadzenie dziecka z kraju zwykłego pobytu bezprawnym do celów stosowania art. 2 pkt 11 tego rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 338, s. 1.

(²) Rozporządzenie Rady z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków, Dz.U. L 160, s. 19.